

[Finansministeren]

bedre overensstemmelse med deres udgiftsniveau. Samtidig afviser hr. Ellemann-Jensen takstforhøjelser.

Jeg vil gerne sige her, at regeringen og socialdemokratiet og de tre øvrige forligspartier har været i stand til i et fortræffeligt samarbejde at løse den opgave, der bestod i at udmønte en besparelse af hidtil uset omfang, og her er der ikke tale om fugle på taget, der er tale om konkrete forslag lagt på folketingets bord. Jeg vil godt benytte lejligheden til at sige, at det gælder ikke bare dette punkt, det gælder også de øvrige områder, hvor vi i sommerens løb har skullet udmønte vores fælles forlig i praktisk politik. Det er lykkedes i et helt ordentligt og fortræffeligt samarbejde.

Jeg var lidt ked af, at hr. Poul Schlüter enten baserede sig på opskrifter fra dagspressen eller kun var nået til side 45 i finansredegørelsen i sin omtale af konsekvenserne af regeringens økonomiske politik. For hvis hr. Poul Schlüter var nået frem til siderne 50-54, ville han også været nået dertil, hvor vurderingen af resultaterne af en gennemførelse af den af regeringen tilrettelagte økonomiske politik er anført, og så ville hr. Poul Schlüter ikke her have talt om betalingsbalanceunderskud på 25 mia kr., men have konstateret, at det ville blive i størrelsesordenen, som jeg sagde før, 8-9 mia kr. Men ikke nok med det. Hr. Poul Schlüter ville også have konstateret, at vi ved at gennemføre den politik, som regeringen har tilrettelagt, vil bevæge os fra et underskud på vare- og tjenestebalancen på 11 mia kr. frem til et overskud på vare- og tjenestebalancen på plus 11 mia kr. i 1984. Det er jo klart, at ikke mindst den vare- og tjenestebalance, vi når frem til, er helt afgørende for, om vi er på rette spor. Det kan hr. Poul Schlüter også konstatere ved at læse finansredegørelsen.

Det er rigtigt, at vi i dag ikke har præsenteret folketinget for, hvorledes vi når disse resultater, i det, vi skal gennemføre i 1982, 1983 og 1984, men det er såvel hr. Poul Schlüter som hr. Ellemann-Jensen velkommen til at medvirke til at gennemføre. Det, der er afgørende vigtigt for os, er, at vi har tilrettelagt en politik, som vi indtil denne dag har været i stand til at udmønte i praktisk politik, og regeringen er parat til også at tage medansvaret for, at den videreføres i de næste tre år. Jeg håber ikke, vi møder et venstre

og konservative med foldede hænder, som det skete i sidste samling, når vi skal til at tage ansvaret for det.

Så skal jeg til hr. Niels Helveg Petersen sige, at jeg er meget enig i de bemærkninger, der blev gjort om udgiftspolitikken, i hvert fald så langt, at det er meget vigtigt, at vi anskuer disse ting mere langsigtet. Vi må regne med, at vi i nogle år vil have en situation, hvor vi har meget lidt eller måske slet ingen vækst. Vi skal, som jeg var inde på før, nå frem til uændrede offentlige udgifter, og derfor bliver de udgiftspolitiske overvejelser meget vigtige, fordi vi jo år efter år bliver nødt til at løse nye opgaver. Derfor er det vigtigt, at vi tilrettelægger udgiftspolitikken langsigtet; det er vigtigt, at vi starter meget tidligt, hvis vi vil nå resultater i de følgende år. Jeg sætter et spørgsmålstegn ved, om vi skal bygge nye analyseinstitutter op; jeg tror rent faktisk, at vi efterhånden er ganske godt hjulpet med analyser over de resultater, der vil komme ved uændret økonomisk politik; vi har i budgetredegørelsen og i mange andre redegørelser et ganske godt materiale at tage udgangspunkt i. Men jeg er enig i det synspunkt, at vi skal starte overvejelserne tidligt, og jeg kan da også i den sammenhæng henvise til, at finansudvalget jo har interesseret sig meget for denne del, og at vi i år har taget første skridt til at gøre budgetoverslagene mere egnede for en debat om de kommende års udgifter. Vi er ikke nået til vejs ende, hverken i overvejelserne om, hvordan vi bedst tilrettelægger det, eller om, hvilken form vi skal anvende, men jeg er meget enig i, at det er et meget vigtigt punkt, og som jeg har givet tilsagn til finansudvalget, vil jeg også gerne give tilsagn her fra folketingets talerstol om, at jeg er meget indstillet på at deltage i videre drøftelser af, hvordan vi kan tilrettelægge vores budgetpolitik på en sådan måde, at folketinget tidligt kan inddrages i de kommende års udgiftspolitiske overvejelser.

Formanden:

Så giver jeg ordet til statsministeren. Efter statsministerens indlæg er det tanken at holde pause, inden vi tager fat på anden omgang.

Statsministeren (Anker Jørgensen):